Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36521
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

dere odor bonorum operum tuorum et dulcissimum anima: deleo
tabule in erit eloquium tuum. sicut unum optimum. Tu autem
adhere Pignum dulcedo meo adporandum. labiisque et
dentibus eius adruminandum. Et revera ut dicis tua
est. Sic enim unum optimum dignum regibus est adporandum
labiisque et dentibus illorum adruminandum. sic eloquium
tuum dignum in est ad audiendum cunctisque amicis et
testibus meis adpedicandum. Quid faciem uel quid ibimus cum
tantis istis deliciis. Hi enim quia primi adistas delicias uo
cati se uenire noluerunt. et abierunt negligentes alii in uilla sua.
alii uero ad negociationem suam. reliqui uero tenuerunt amicos
nostros et tumelia affectos occiderunt. Quid igitur faciemus.
Ego dulcedo meo. et ad me conuersio eius. Veni dilecte mi.
egrediamur in agrum. et moremur in uillis. Mane surgamus
ad uineas. uideamus si floruerit uinea. si floruerit fructus par
turuerit. si floruerunt mala punica. Ibi dabo tibi uba mea.
Mandragore dederunt odorem in portis nostris. Omnia po
ma noua et uetera dilecte mi seruaui tibi. Hec ego dilec
to meo locuta sum. et ad me conuersio eius. uidelicet non im
pbando imo ppositum hoc habendo ut egrederemur.
quippe quia dudum dixerat ad ciues suos. amen dico uob.
quia nemo ppha acceptus est in patria sua. et hoc dicto
pauca inter locutus ipse transiens per medium illorum ibat
significans utique transiturum se a cuiusquam. et egressu
rum in agrum. et commaturum in uillis. traque concordans per